

AKCJA KATOLICKA DIECEZJI KALISKIEJ

Biułetyw do użytku wewnętrznego Nr 12 (178) 2025

Najlepsze życzenia

na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia i nadchodzący 2026 Rok.

**Błogosławieństwa Bożej Dzieciny, pokoju płynącego z Eucharystii,
odważnego bycia świadkiem Jezusa**

**oraz wszelkich potrzebnych darów Ducha Świętego
w życiu osobistym i przy realizacji dobrych dzieł,
które Państwo podejmiecie.**

**Niech Najświętsza Boża Rodzicielka i Święty Józef Kaliski
nieustannie roztaczają swoją opiekę
nad Wszystkimi, do których kierujemy nasze życzenia.**

Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia i Dobrego 2026 Roku!

Uczniowie – misjonarze

Hasło rozpoczętego pierwszą niedzielą Adwentu nowego roku liturgicznego wszystkim jest już dobrze znane. Pozostaje natomiast otwartym pytaniem, jak bardzo chcemy zaangażować się w naśladowanie Chrystusa i bycie Jego uczniem? W swoim słowie wstępnym do zeszytu formacyjnego nr 42 Asystent Krajowy Akcji ks. bp. Marek Mendyk przypomina nauczanie papieża Franciszka, co znaczy bycie uczniem Chrystusa. Oznacza ono „*szukanie Jezusa, przebywanie z Jezusem i głoszenie Jezusa*”. Dlaczego Chrystus zaprosił Apostołów po swoim zmartwychwstaniu, aby udali się do Galilei? Bo mieli wrócić do źródeł, do tej pierwszej fascynacji swoim Mistrzem i Jego Dobrą Nowiną. Każdego dnia potrzebujemy naszego Betlejem, narodzenia Jezusa w naszym sercu, uczestniczenia w Eucharystii i wsłuchania się w Jego Słowo, aby odczytywać wolę Bożą. Aby być uczniem Jezusa i Jego misjonarzem „*potrzebna jest formacja duchowa, intelektualna, doktrynalna i pastoralna*” – podkreśla biskup Marek. Nie może dla niej zabraknąć czasu w naszym życiu i to w wymiarze wspólnotowym. Wszyscy wiemy, że dzisiejszy świat, z jednej strony odrzucający Boga, a z drugiej pełen synkretyzmu religijnego, potrzebuje przede wszystkim miłości. Odczytując znaki czasu bądźmy w tym świecie uczniami – misjonarzami Chrystusa, nawet kiedy inni odrzucają nasze świadectwo wiary. Życzę każdemu, aby poznając Jezusa coraz głębiej, „*chciał się Nim dzielić, głosić Jego prawdę i innym do Niego przyciągać*”. Niech nie dotknie żadnego z nas postawa obojętności i dystansu społecznego. W jednej z pierwszych adwentowych homilii mój ks. proboszcz przytoczył opowieść o człowieku, który spotkał biedną, zmarznąłą, żebrzącą na ulicy dziewczynkę i tak się przejął jej losem, że zaczął pomstować w duchu na Boga, jak mógł w swojej Dobroci i Miłości dopuścić do takiej sytuacji i nic nie zrobić. Na co usłyszał głos w swoim sercu: „Ależ zrobiłem. Posłałem do niej ciebie”. Jak bardzo potrzebne jest czytanie woli Bożej i znaków czasu każdego dnia w naszym życiu. To

oczywista prawda, że czerpiąc nasze siły z Eucharystii (najlepiej z codziennej) i mając otwarte serce i umysł na Słowo Boże kierowane do nas, nie będziemy też obojętni na potrzeby innych. To jedyna droga do bycia jak najlepszym uczniem – misjonarzem Jezusa. To jedyna droga do świętości, do której zostaliśmy wezwani w Duchu Świętym. Życzę jak najlepszego przeżycia pozostałych dni Adwentu, czuwania (nie - czekania) na przyjście Pana i zaproszenia Go do swojego życia.

Na zbliżające się Święta Bożego Narodzenia i cały 2026 Rok proszę przyjąć od Zarządu Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej i Komisji Rewizyjnej najlepsze życzenia, aby Chrystus, którego przyjścia oczekujemy, błogosławił Wszystkim każdego dnia, wypełniał serca swoją nadzieją i pozwalał w Duchu Świętym budować relacje oparte na prawdzie i miłości z Bogiem i ludźmi. Niech Niepokalana Najświętsza Maryja Panna i Święty Józef wskazują każdemu drogę pełną zawierzenia i pragnienia Boga. Kierujemy je do wszystkich chorych, samotnych, ubogich, poszukujących Boga. Niech każdy w tych i kolejnych dniach spotyka w swoim życiu życzliwe osoby i niezbędną pomoc i tak dostrzeże w swoim życiu obecność kochającego Chrystusa. Kierujemy je ze szczególną serdecznością do Księża Biskupów: Ks. Bp. Damiana, Ks. Bp. Łukasza i Ks. Bp. Seniora Stanisława, Księża Asystentów z Ks. Sławomirem, Asystentem Diecezjalnym, wszystkich Kapłanów i osób życia konsekrowanego. Kierujemy je przede wszystkim do całej Wspólnoty Akcji Katolickiej z Państwa Rodzinami, ale również do innych wspólnot parafialnych i diecezjalnych, Redakcji Radia Rodzina i Dwutygodnika Diecezji Kaliskiej „Opiekun”, do naszych Sympatyków i Przyjaciół. **Błogosławionych Święt i Dobrego 2026 Roku.**

Zapraszam Wszystkich członków Akcji na **spotkanie opłatkowe** z Ks. Biskupem Damianem Brylem, Biskupem Kaliskim, które odbędzie się w Kaliszu w Wyższym Seminarium Duchownym przy ul. Złotej 144 w **sobotę 10 stycznia 2026 r. od godz. 15:00**. Rozpoczniemy je Mszą św., po niej podzielimy się opłatkiem i złożymy życzenia, a zakończymy wspólnym poczęstunkiem.

Robert Lis

Akcja Katolicka Diecezji Kaliskiej

Świętuje

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata – swoje Święto Patronalne

Tegoroczne święto Akcji Katolickiej w naszej diecezji tradycyjnie obchodzono Katedrze Kaliskiej, Matce Wszystkich Kościołów Diecezji. Spotkanie rozpoczęło Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Następnie ks. prof. dr hab. Sławomir Kęszka – asystent diecezjalny Akcji Katolickiej przedstawił kilka ciekawych elementów z życia księdza Józefa Sieradzana (1912-1996) – znanego duszpasterza kaliskiego. Decyzją radnych miasta Kalisza kończący się rok 2025 został ogłoszony rokiem ks. Józefa Sieradzana.

Ks. Józef brał udział w powstaniu warszawskim. Był kapelanem Zgrupowania AK „Żmija”. Działał pod pseudonimem księdza kapitana „Mariana”. Do Kalisza przybył już pod koniec lutego 1945 roku i rozpoczął posługę duszpasterską w parafii św. Mikołaja. Był wówczas jedynym wikariuszem, który posługiwał w Kaliszu. Był prefektem w Państwowym Liceum i Gimnazjum Anny Jagielonki, Państwowym Liceum i Gimnazjum Tadeusza Kościuszki, także w Handłówce Kaliskiej.

Był człowiekiem szlachetnym i bardzo skromnym. Zorganizował we wszystkich parafii w Kaliszu oddział Caritas. Szczególną opieką obejmował dzieci, ludzi starszych i chorych. Ważny był dla niego każdy człowiek. Szybko zyskał ogromne zaufanie wszystkich pokoleń parafian.

Każda jego inicjatywa zdobywała ogromne poparcie i natychmiastową pomoc wiernych. Był obserwowany, inwigilowany przez służbę bezpieczeństwa. Zachowała się relacja jak pewnego razu został wezwany na komendę, gdzie był przesłuchiwany przez wiele godzin. W pewnym momencie wstaje i przesłuchującym go funkcjonariuszom ku ich zaskoczeniu powiedział: „Panowie ja mam do odprawienia mszę świętą, odprawię, wrócę i dokończymy tę rozmowę. Psucie mnie!” Był bardzo prostolinijny, szczerzy a przy tym bardzo odważny. Był pierwszym, który po wojnie w 1945 roku przeprowadził kompanię pielgrzymią z Kalisza na Jasną Górę. Grupa ta liczyła 300 osób. Ludzie wspominali „Gdy szliśmy z Głuszyny do Wielunia przez przysłowiowe siedem lasków i siedem piasków to jeszcze było słycać strzały.”

Dużą zasługą księdza Sieradzana było odzyskanie po wojnie dla parafii św. Mikołaja w Kaliszu Domu Katolickiego przy ulicy 3 Maja 13. Z jego inicjatywy zaistniały w Kaliszu Dni Kultury Chrześcijańskiej. Pełnił też funkcję opiekuna Duszpasterstwa Harcerek i Harcerzy. Dla wielu młodych i starszych kaliszan był autorytetem moralnym i duchowym.

Po konferencji rozpoczęła się Msza święta koncelebrowana po przewodnictwem J.E. Ks. Biskupa Łukasza Buzuna. Wraz z biskupem Mszę św. koncelebrowali: ks. prał. Adam Modliński, proboszcz kaliskiej katedry, ks. prał. Sławomir Kęszka, diecezjalny asystent Akcji Katolickiej, ks. kan. Krzysztof Guziatek, proboszcz parafii św. Floriana w Pleszewie.

W homilii celebrans przybliżył nam pojęcie króla w Starym Testamencie. Pierwszym był Saul, po nim Dawid. W sumie było 40 królów. Byli dobrzy i źli, ale ciągle było odniesienie do idealnego króla, który przyniósłby szczęście i bogactwo, oraz uczynił Izrael potęgą. Księga Izajasza zapowiada nowego króla, którym będzie Mesjasz. Jezus odcina się od takiego ludzkiego, ziemskiego pojęcia króla. My mamy zaczątek Królestwa Bożego, ale ono jeszcze się nie ujawniło. „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” – takie jest przesłanie Jezusa Chrystusa, które jest na dziś dla każdego z nas. To jest wezwanie, które powinno dotknąć naszego serca.

Tylko w jednym miejscu Chrystus w Piśmie Świętym potwierdził, że jest królem, ale zaznaczył, że Królestwo Jego nie jest z tego świata. Wiele ludzi kpi z Chrystusa jakoby mieli zasłonę na oczach, jakby nie chcieli tego wszystkiego zobaczyć. Dzisiaj jest dzień dobrego łotra, który wyznaje wiarę w Jezusa Chrystusa. Robi to w bardzo prosty sposób, z wielką prośbą, żeby też miał udział w tym Królestwie. Robi to wbrew wszystkim. Inni ludzie mają bardzo wielki wpływ na nasze działanie. Cały kontekst społeczny jest dla nas bardzo ważny, często zmienia nasze nastawienie, zmienia nasze poglądy, zmienia nasze podejście do różnych spraw, religii, do Kościoła. Ten człowiek nie uległ temu. Zachował jakby inną linię. Widział w Chrystusie kogo innego. Nie ulega innym. To jest bardzo ważne przesłanie dla nas na obecne czasy. Widzi w Chrystusie Zbawiciela i otrzymuje za to nagrodę.

Za to wyznanie wiary wbrew wszystkiemu. Wbrew innym osobom. Wbrew społeczności. Wbrew wreszcie temu wszystkiemu co widzi. Bo widzi normalnego człowieka, który cierpi tak samo jak on. Sam przeżywa trudne chwile tuż przed śmiercią. Wyznaje wiarę. To jest jakiś wielki przykład w naszym dobrym łotrze człowieka wierzącego, który ma wiarę i odwagę stanąć w prawdzie. Potrafi dostrzec swoją winę i bić się w piersi, ale pokłada nadzieję w Jezusie Chrystusie. Pokłada nadzieję właśnie w Bogu. To jest przesłanie na dzisiejszą uroczystość. Wiemy, że Królestwo Boże jak i Chrystus jest panowaniem Boga nad światem i człowiekiem. Jest ono przede wszystkim związane z osobą Jezusem Chrystusem, który do końca nas umiłował. Wszystko dał

za nasze zbawienie. Królestwo Boże to jest Królestwo Miłości, Pokoju, Radości w Duchu Świętym. To nie jest rzeczywistość związana tylko ze sprawami materialnymi. To jest rzeczywistość, która jest rzeczywistością duchową. I tutaj dzisiaj Akcja Katolicka ma ogromną rolę do spełnienia, jako organizacja formacyjna: Eucharystia, modlitwa, rozważanie Słowa Bożego, pielgrzymki do miejsc świętych, życie sprawami dzisiejszego Kościoła.

Drugi aspekt, co wyrówna Akcję Katolicką to apostołstwo. To jest posłannictwo, w które człowiek wchodzi. Jest to posłannictwo osób świeckich. Z jednej strony dawać świadectwo w wierze w Chrystusa. W życie zaangażowanie w sprawy Kościoła, w sprawy parafii. Żeby też przez swoją pracę uczciwość dawać świadectwo umiłowania prawdy i dobra, żeby też cierpienie i trudne sytuacje były przeżywane w duchu miłości, wiary w Jezusa Chrystusa. Ważne jest, żeby wskazać taką drogę innym osobom, żeby one przygotowały swoje serce na działanie łaski – podkreślał kaznodzieja.

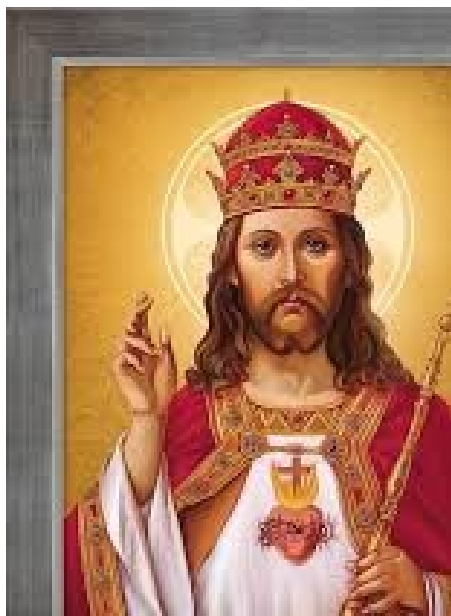

Po zakończonej Mszy świętej wszyscy uczestnicy udali się do Domu Katolickiego, gdzie POAK działający przy kaliskiej katedrze zaprosił przybyłych na wspaniały poczęstunek. Tam była okazja do spotkania, rozmów, wymiany doświadczeń i wspomnień. Dziękujemy bardzo naszym przyjaciołom z Katedry Św. Mikołaja.

Z radością w sercu i nową energią do podjęcia nowych wyzwań wracaliśmy wieczorem do swoich parafii. Pamiętając o słowach św. Jana Pawła II „**Akcjo Katolicka, nie lękaj się. Należysz do Kościoła i mieszkasz w sercu Boga!**”.

Antoni Matuszewski

STO LAT UROCYSTOŚCI CHRYSYDUSA KRÓLA WSZECHŚWIATA

Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata ustanowił dla Kościoła papież **Pius XI** encykliką „**Quas primas**” z 11 grudnia 1925 r., wydaną na zakończenie roku jubileuszowego 1600-lecia soboru nicejskiego. W 2025 roku obchodzimy **stulecie** ustanowienia tego święta i 1700 rocznicę soboru nicejskiego oraz 30 lecie reaktywowania Akcji Katolickiej w Polsce. Papież Pius XI – Achille Ratti nazywał siebie „polskim biskupem”, ponieważ papież Benedykt XV mianował go 25 kwietnia 1918 roku wizytatorem apostolskim w Polsce i na Litwie. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości został 3 czerwca 1919 r. mianowany arcybiskupem tytularnym Nafpaktos, a trzy dni później nuncjuszem apostolskim w niepodległej Polsce. Sakry biskupiej udzielił mu 28 października 1919 w archikatedrze św. Jana Chrzciciela w Warszawie arcybiskup metropolita warszawski Aleksander Kakowski.

W obliczu niebezpieczeństwa utraty życia w sierpniu 1920 roku nuncjusz apostolski Achille Ratti nie opuścił zagrożonej przez bolszewików Warszawy. Był jedną z dwóch – obok ambasadora Turcji – osób pełniących misję dyplomatyczną, które pozostały w naszej stolicy. Jako nuncjusz apostolski uczestniczył 27 lipca 1920 na Jasnej Górze, kiedy to w obliczu nawałnicy bolszewickiej zagrażającej Polsce i całej Europie, biskupi zawierzyli nasz naród Najświętszemu Sercu Pana Jezusa.

Akt ten ponowiono 3 czerwca 1921 roku w Krakowie podczas konsekracji świątyni Najświętszego Serca Pana Jezusa, którą pobudowano

jako wotum za odzyskana przez Polskę niepodległość. Był bezpośrednim świadkiem „Cudu nad Wisłą”. Kiedy po skończonej misji w Polsce wrócił do Watykanu, zabrał ze sobą kopię obrazu jasnogórskiego, którą umieścił w kaplicy pałacu w Castel Gandolfo. Uczestniczył w wielu przełomowych chwilach dla odradzającej się Polski. W 1925 podpisał konkordat z Polską, w którym ustanowił 5 metropolii łacińskich, jedną ormiańską i jedną unicką.

Papież Pius XI, w encyklice *Quas primas*, ogłosił, a właściwie przypomniał Chrystusa jako Króla. Świat po I wojnie światowej potrzebował przypomnienia, że żadne państwo ani ideologia nie może zastąpić Boga.. Święto to początkowo obchodzono w ostatnią niedzielę października. Reforma Soboru Watykańskiego II w 1969 roku przesunęła obchody na ostatnią niedzielę roku liturgicznego.

Obecnie uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata kończy rok liturgiczny – tydzień później pierwszą niedzielą adwentu rozpoczyna się nowy rok liturgiczny. Encyklika ta przypominała ludziom, że Jezus Chrystus jest nie tylko Królem tego świata, panującym dziś wśród narodów; jest On także wiecznym Królem, uwielbionym przez świętych w niebie, który pewnego dnia przyjdzie, aby sędzić całą ludzkość. Papież przypomina: „Chrystus, który został odsunięty od życia publicznego, wzgardzony, zaniedbany i zignorowany, najsurowiej pomści te zniewagi; Jego królewska godność wymaga bowiem, aby państwo brało pod uwagę przykazania Boże i zasady chrześcijańskie, zarówno w stanowieniu prawa, jak i w wymierzaniu sprawiedliwości, a także w zapewnianiu młodzieży zdrowego wychowania moralnego”.

Papież pisał: „Władza Chrystusa rozciąga się nie tylko na wierzących, ale i na wszystkich ludzi. Całe ludy i państwa są poddane Jego prawu.” Pius XI wskazywał, że odrzucenie królowania Chrystusa prowadzi do zamętu i wojny, a jego przyjęcie – do ładu i pokoju. Chrystus jest bowiem „Królem prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju” Trzeba przypomnieć, że był to okres po pierwszej wojnie światowej zwanej wówczas wielką wojną. Wyniszczenie krajów Europy, upadek wielkich mocarstw, wstrząs i cierpienie, chaos gospodarczy, bezrobocie, głód,

kryzys ekonomiczny, brak politycznej stabilizacji, spowodowało rozwój i rozprzestrzenienie się narodowego socjalizmu (nazizmu) i komunizmu, które zaowocowały kolejną wojną światową.

Wielu ówczesnych ludzi uważało podstawy moralności i nauki Kościoła za przestarzałe, nieaktualne w społeczeństwie XX wieku. Chrystus – wydawało się – może być królem co najwyżej w życiu prywatnym jednostki, ale z pewnością nie w życiu publicznym. Niektóre reżimy polityczne chciały usunąć go także z życia rodzinnego. W centrum *Quas primas* znajduje się idea społecznego panowania Chrystusa – przypomnienie, że wiara nie jest sprawą prywatną. Papież podkreślał, że „nie może być trwałego pokoju między narodami, jeśli nie zapanuje Chrystus i Jego prawo”. Oznacza to, że Ewangelia ma kształtować nie tylko sumienia, lecz również życie publiczne, kulturę, prawo i relacje między narodami.

W tym sensie królowanie Chrystusa jest lekarstwem na kryzys cywilizacji, który wynika z oddzielenia życia społecznego od prawa Bożego. *Quas primas* przypomina, że „odrzućcie panowania Chrystusa jest przyczyną upadku społeczeństw”, natomiast tam, gdzie Jego prawo staje się miarą sprawiedliwości, rodzi się prawdziwy pokój. Wyraził silną nadzieję, że uroczystość Chrystusa Króla „sprowadzi na nowo społeczeństwo do najukochańszego Zbawiciela”. Zaznaczył, że powinnością katolików jest ten powrót do Jezusa przygotować i przyspieszyć. Dlatego Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata jest świętem Akcji Katolickiej, Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży i Eucharystycznego Ruchu Młodych.

Antoni Matuszewski

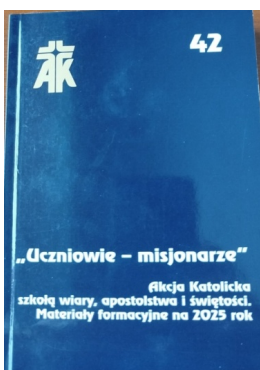
Katecheza II

Duch Święty namaszcza i kształtuje ucznia oraz misjonarza Jezusa Chrystusa.

Autorem tej katechezy jest ks. Krzysztof Guzowski. Tradycyjnie katecheza rozpoczyna się słowami modlitwy, tym razem jest to znana wszystkim modlitwa do Ducha Świętego rozpoczynająca się

od słów: „*Przybądź, Duchu Święty, spuść z niebiosów wzięty światła Twego strumień*”. Dalej przypominając nam nauczanie Pisma Świętego i przytacza Jego liczne fragmenty. Większość cytatów jest nam dobrze znana z niedzielnych czytań. Warto jednak się nad nimi pochylić i je sobie przypomnieć, oraz zastanowić się nad ich treścią. Bo: „*Duch przychodzi z pomocą naszej słabości*” (patrz Rz 8, 26-27) i dalej: „*Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich*” (patrz 1 kor 12, 4-7, 11). Dalej autor przypomina najistotniejsze zagadnienia z nauczania Kościoła w tym zakresie. Czyli pierwszą prawdę, *Mesjasz namaszczony został Duchem Świętym* - to znaczy otrzymał pełnię Ducha Świętego dla wybranego Ludu Boga i dla całej ludzkości. Mówił o tym św. Piotr w domu Korneliusza: „*Wiecie, co się działo w całej Judei /.../ po chrzcie, który głosił Jan. Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą*” (Dz 10, 37 n.). Swoje namaszczenie potwierdził nam także sam Jezus w Nazarecie, gdy rozwiniawszy zwój Księgi Izajasza odczytał słowa: „*Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ mnie namaścił*” - potem powiedział do zebranych: „*Dziś spełniły się te słowa pisma, któreście słyszeli*”.

Podstawowa prawda o człowieku, że swoje człowieczeństwo urzeczywistnia na obraz i podobieństwo Boże musi być stale i wciąż na nowo odkrywana i odczytywana w świetle Chrystusa i jego nauczania. Sobór Watykański II w dokumentach ukazuje nam, że człowiek jest jedynym stworzeniem, którego Bóg chciał dla siebie samego. Tej prawdy człowiek uczy się od Jezusa Chrystusa i wciela w swoje życie za sprawą Ducha Świętego, którego On nam dał. Z tego, że Jezus oddał za nas swoje życie i uznał nas za swoich braci wypływa niezwykła i trudna do pojęcia godność każdego człowieka. Wywyższony do godności dziecka Bożego człowiek pod wpływem Ducha Świętego może odkrywać swój boski wymiar istnienia. Duch Święty daje nam nie-

ustannie światło i moc do odkrywania i życia według „wolności dzieci Bożych”. Dalej jako *świadkowie prawdziwej godności człowieka*, posłuszni Duchowi Świętemu wspólnymi możemy przyczynić się do „odnowy oblicza ziemi”. A my ludzie stworzeni na obraz i podobieństwo Boże doświadczamy swej wielkości wynikającej także z tajemnicy, że oto w „pełni czasów” za sprawą Ducha Świętego Jezus wszedł w historię, także naszą historię, jako prawdziwy człowiek.

Gdy Jezus - Mistrz chodził po ziemi, uczniowie mogli swoje problemy kierować prosto do Niego. Gdy Jezusa zabrakło, odszedł do Ojca, zesłał Parakleta, teraz uczniowie z nim chodzili. To również droga dla nas współczesnych, bo przecież wszyscy jesteśmy uczniami Ducha Świętego. Duch Święty sprawia, że Chrystus staje się dla nas bliskim. To Duch Święty jest naszym przewodnikiem i nas prowadzi, nas namaszcza do rozmaitych posług. Namaszczenie w Duchu Świętym obejmuje zarówno duchownych jak i świeckich, każdy w swoim zakresie ma być uczniem i misjonarzem, w swoim zakresie i w swoim miejscu. Autor w tym miejscu katechezy szerzej zajmuje się tymi zagadnieniami dając do zrozumienia, że namaszczenie Duchem jest przyczyną każdego dzieła chrześcijańskiego. Ważną i podstawową sprawą, którą szerzej omawia autor jest dawanie świadectwa o Chrystusie i jest to sprawa i zarazem zadanie wszystkich. Warto ten fragment katechezy głębiej przeanalizować. Autor wiele miejsca poświęcił darowi prorockiemu, który był bardzo ważnym instrumentem rozwoju Kościoła. Istota daru prorockiego nie polega jednak na przepowiadaniu przyszłości lecz torowaniu drogi Bogu do naszej teraźniejszości. Odbywa się to w następujących dziedzinach, które ułatwiają stąpanie wśród zagrożeń: 1) rozeznawanie i rozróżnianie duchów, 2) diagnozowanie przeszkód i ich ocena w świetle Ducha Świętego, dla ich pokonania lub ominięcia, 3) trwanie w jedności wiary i miłości z Panem. Wartość prorocत्व związana jest z tym, że w zmieniającym się świecie chrześcijaństwo gubią się, życie ludzkie podlega wielu wpływom. Dlatego ci, którzy obdarzeni są darem

proroctwa powinni umacniać braci, dodawać im otuchy.

Ważną sprawą, którą autor podejmuje w katechezie jest omówienie Słowa Bożego jako słowa natchnionego, jako narzędzia zbawienia a nie tylko słowa objawienia. Autor zauważył, że Duch Święty nigdy nie tłamsił natury ludzkiej lecz pozwalał autorom świętych ksiąg wzbić się na wyżyny swoich umiejętności, ale że natchnienie pochodzi od Boga więc za autora Ksiąg należało by uznać Ducha Świętego. Czytanie Pisma Świętego nie jest możliwe bez obecności Ducha Świętego, który może nam zapalić swe światło i dać możliwość zrozumienia.

Podsumowaniem katechezy są wnioski pastoralne, z którymi warto się szczegółowo zapoznać. Wspomnę niektóre z nich.

- 1) Królestwo Boże, jak wyjaśniał Jezus, to panowanie Ducha Świętego nad wszystkimi dziedzinami życia: psychicznego, duchowego i moralnego,
- 2) Wiara w Bożą miłość jest pierwszorzędnym narzędziem zbawienia,
- 3) Miłość jest nie tylko czynem ale i naturą samego Boga a chrześcijanie powinni stawiać się przedłużeniem Jego ręki.

Autor kończy katechezę modlitwą do Ducha Świętego, która jest prośbą o mądrości do lepszego poznawania Go i doskonałości Bożych.

(Opracował Marian Rybicki)

Adwent

Czas oczekiwania na przyjście Jezusa Chrystusa naszego Pana i Boga. Tak, to już kolejny adwent. Wielu z nas przeżyło ich kilkanaście, wielu kilkadziesiąt. Są też tacy, którzy w tym czasie przeszli na świat i to oni będą tymi, dla których ten czas będzie pierwszym. Adwent to orędzie dla nas Chrześcijan. To nasz Kościół Katolicki głosi nam orędzie nadziei.

Apostoł Paweł mówił do ówczesnych Rzymian, a co teraz winniśmy wziąć do naszych serc, my żyjący tu i teraz? To dla nas nadeszła teraz godzina powstania ze snu: „Noc się przesunęła a przybliżył się dzień” (Rz 13-11-12). Skłonni

byśmy byli myśleć, że wskaźniki ludzkie zaprzeczają orędziu liturgii - głosi jednak prawdę bożą i plan boży, który się spełnił i konsekwentnie zmierza do wypełnienia. Obyśmy my ludzie nie byli na to głusi i ślepi. Przynaglającym zaproszeniem są słowa apostoła: „Przyobleczcie się w Chrystusa”. Jest to definicja chrześcijaństwa. I tu postawmy sobie pytanie, kim jest dla mnie Jezus Chrystus? Dla moich myśli, działania? Czy swoim zachowaniem daję świadectwo, że Jezus jest dla mnie najważniejszym? Jeśli tak jest, to mówmy o nim wśród przyjaciół, znajomych i wśród członków rodziny.

Są różne wydarzenia, czasy. One nas przygotowują do rzeczywistości. Każdy adwent jest ważny. Można by go porównać do czekania na żniwa. Żniwo życia ludzkiego czeka do chwili, kiedy ukaże się przed Bogiem i Chrystusem, sędzią naszych dusz. Dzięki Bożej Łasce i mocą Ducha Świętego możemy być bogaci w nadzieję. Najmilsza ludziom jest Nadzieja. Niebo ofiarowało nam ludziom nadzieję, radość i sen. Choć radość bywa krótka, ale poprzedza ją długa Nadzieja.

Życzę nadziei i radości na przyjście Jezusa Chrystusa. Z okazji nadchodzących świąt Bożego Narodzenia dużo radości z przyjścia do ludzi Jezusa Chrystusa. Bądźmy dla siebie dobrzy jak chleb.

Szczęść Boże!

Adam Gościński

Zaproszenie

Serdecznie zapraszamy

na **opłatkowe spotkanie**

z **Biskupem Kaliskim Ks. Damianem Brylem**

10 stycznia 2026 rok, godz. 15.00.

Wyższe Seminarium Duchowne w Kaliszu, ul. Złota 144.

Po Mszy Św. spotkanie z życzeniami i opłatkiem przy stole.

Zgłoszenia proszę kierować do Marii Owczarek do 3 stycznia 2026 roku

Protokół z XLII. posiedzenia Zarządu DIAK kadencji 2022/2026 z dnia 19.10.2025 r.

Obecnych na zebraniu było 7 członków Zarządu i 2 członków Komisji Rewizyjnej oraz (w łączności telefonicznej) Ks. Sławomir Kęszka.

1. Spotkanie rozpoczęto modlitwą brewiarzową.
2. Zatwierdzono protokół z ostatniego zebrania Zarządu.
3. Informację o stanie finansów podała skarbnik Ewa Marciniak.
4. Omówiono tematy audycji w Radiu Rodzina na najbliższe wtorki.
5. Wyznaczono tematy i autorów artykułu do biuletynu.
6. Uszczegółowiono przebieg Uroczystości Patronalnej Chrystusa Króla w Katedrze,
- (Koronka do Miłosierdzia Bożego, konferencja - ks. prałat prof. dr hab. Sławomir Kęszka asystent DIAK, Msza Św. - ks. bp. Łukasz Buzun, Agapa),
- (osoby odpowiedzialne: czytania, modlitwa wiernych, poczet sztandarowy, kwiaty, życzenia).
7. Należy zachęcać do udziału w Rekolekcjach, wpłacania składek członkowskich, zakupu materiałów formacyjnych
8. Pan Marian Rybicki złożył sprawozdanie z Rady KIAK, które odbyło się w Warszawie,
- 19.06.2026. – 20.06.2026 na Ogólnopolska Pielgrzymka AK na Jasną Górę
- 13.03.2026 - 14.03.2026 ks. bp. Marek Mędyk poprowadzi rekolekcje krajowe.
- 16.05.2026 -17.05.2026 DIAK Toruń zaprasza na Dni Społeczne o św. Janie Pawle II. Kontakt z Panią Marią Owczarek
9. W poczet członków przyjęto 1 osoba z parafii św. Barbary Odolanów, parafia Polanowice 4 osoby, zmiana statusu 1 osoby z racji wieku i choroby na członka wspierającego.
10. Termin następnego spotkania 16.12.2025r.
11. Zebranie zakończono modlitwą.

Protokołowała Maria Wawrzyniak

BIULETYN ZARZĄDU DIAK DIECEZJI KALISKIEJ
Skład i opracowanie: Maria Owczarek
